

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ  
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΤΙΛΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ  
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: [agioi.apostoloi@gmail.com](mailto:agioi.apostoloi@gmail.com)

τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΙΟΥΛΙΟΥ 2014. ΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

Ηλίου προφ#του Του Θεσβίτου

Έτος 7<sup>ο</sup> Τεύχος 304



### Κυριακή ΣΤ' Ματθαίου

Ένα ακόμα θαύμα του Χριστού μάς περιγράφει σήμερα ο ευαγγελιστής Ματθαίος, το οποίο αποτελεί συνέχεια της διήγησης όπου είχε θεραπεύσει τους δύο δαιμονισμένους στη χώρα των Γαδαρηνών, και οι κάτοικοι της πόλης εκείνης αντί να Τον υποδεχτούν Τον παρεκάλεσαν να φύγει. Μπήκε ο Κύριος πάλι στο πλοίο και επέστρεψε στη Γαλιλαία. Εκεί του έφεραν έναν παράλυτο, κατάκοιτο στο κρεβάτι, και καθώς είδε ο Ιησούς την πίστη των ανθρώπων, λέει στον παράλυτο “έχε θάρρος, παιδί μου, οι αμαρτίες σου έχουν συγχωρεθεί”.

Κάποιοι από τους γραμματείς σκέφτηκαν ότι ο Χριστός βλασφημεί και ο Κύριος, γνωρίζοντας τις σκέψεις τους, ρωτά “γιατί έχετε πονηρούς λογισμούς μέσα σας; τί είναι άραγε ευκολότερο να πει κανείς, συγχωρούνται οι αμαρτίες σου, ή σήκω και περπάτα; για να δείτε όμως ότι ο υιός του ανθρώπου έχει εξουσία να συγχωρεί στη γη αμαρτίες”, λέει στον παράλυτο: “σήκω, και πάρε το κρεβάτι σου και πήγαινε στο σπίτι σου”. Έτσι κι έγινε: σηκώθηκε ο ασθενής και επέστρεψε στο σπίτι του, ενώ ο κόσμος που είδε το θαύμα κυριευμένος από δέος δόξαζε τον Θεό, που δίνει τόσο μεγάλη εξουσία στους ανθρώπους.

Παρά το σύντομο της σημερινής διήγησης, τα μηνύματα που αντλούμε από αυτή είναι πολλά και πλούσια. Και πρώτα από όλα, αντιπαραβάλλονται η πίστη των απλών ανθρώπων με την αμφισβήτηση των γραμματέων. Όπως πολλές φορές έχουμε δει, σχεδόν σε κάθε θαύμα που έκανε ο Χριστός, απαραίτητη προϋπόθεση αποτελεί η πίστη εκείνου που το ζητά. Τόσο ο παράλυτος της σημερινής περικοπής, όσο και οι άνθρωποι που τον μετέφεραν, είχαν πίστη μέσα τους, γι αυτό και ο Κύριος, πριν ακόμα εκφράσουν με λόγια την επιθυμία τους, σπεύδει να παράσχει την ίαση. Αυτή η πίστη, δυστυχώς, συχνά απουσιάζει από τις καρδιές μας, ακόμα και όταν παρακαλούμε στις προσευχές μας τον Θεό να επέμβει στη ζωή μας, να μας βοηθήσει, να κάνει ένα μικρό ή μεγαλύτερο θαύμα. Τα χείλη μας μπορεί να προσεύχονται, η καρδιά μας όμως διατηρεί αμφιβολίες ότι ο Θεός θα μας ακούσει ή ότι θα μας βοηθήσει. Και αυτό, άλλοτε μπορεί να αποτελεί δική μας πνευματική αδυναμία, και άλλοτε έναν από τους μεγαλύτερους πειρασμούς στη ζωή μας, που σκοπό έχει να αποδυναμώσει την προσευχή μας και ουσιαστικά να μας απομονώσει από τον Θεό. Πίστη όμως είναι η βεβαιότητα ότι για τον Θεό τα πάντα είναι δυνατά, ότι στο θέλημά Του τίποτα δεν μπορεί να σταθεί εμπόδιο, ότι ο Θεός νοιάζεται για τα πλάσματά Του και συντρέχει σε όσους Τον επικαλούνται με ταπείνωση και συντριβή καρδιάς. Πίστη είναι η

σιγουριά για πράγματα που δεν είναι ορατά με το ανθρώπινο μάτι, όπως η άφεση των αμαρτιών την οποία παρέχει σήμερα ο Κύριος στον παράλυτο.

Ένα άλλο μήνυμα είναι ότι ο Χριστός είναι ο ιατρός όχι μόνο των σωμάτων, αλλά και των ψυχών μας. Θεωρεί τον άνθρωπο στο σύνολό του, και δεν περιορίζεται μόνο στη σωματική ασθένεια, γι αυτό και πρώτα ασχολείται με τη θεραπεία της ψυχής, με την συγχώρεση των αμαρτιών. Για τον Θεό δεν έχει τόσο μεγάλη σημασία η σωματική μας ακεραιότητα, όσο η πνευματική μας υγεία. Το κάθε θαύμα, ακόμα και όταν πρόκειται για αποκατάσταση μιας σωματικής ασθένειας, στοχεύει στην πνευματική μας προκοπή και τελείωση. Κι εδώ συχνά κάνουμε ένα μεγάλο σφάλμα, όταν παρακαλούμε στις προσευχές μας τον Κύριο να μας βοηθήσει σε πράγματα που έχουν σχέση είτε με την καθημερινότητά μας είτε με την σωματική μας υγεία. Καλά κάνουμε βέβαια και παρακαλούμε τον Θεό για όλα αυτά, όμως πρωτίστως οφείλουμε να ενδιαφερόμαστε και να Τον παρακαλούμε για την ψυχική μας θεραπεία, για τη συγχώρεση των αμαρτιών μας, για την καλλιέργεια των αρετών. Γι αυτό και σε αρκετές περιπτώσεις που νιώθουμε ότι ο Θεός δεν εισακούει τις προσευχές μας, αυτό οφείλεται στο ότι τα αιτήματά μας είτε δεν απευθύνονται με την δέουσα πίστη, είτε δεν ωφελούν την πνευματική μας υγεία, ειδικά όταν πρόκειται για υλικά αγαθά ή σωματική υγεία.

Τέλος, το τρίτο μήνυμα που αντλούμε από τη σημερινή περικοπή είναι ότι ο Θεός δίνει την εξουσία στους ανθρώπους και της αφέσεως των αμαρτιών, και της σωματικής θαυματουργίας. Βέβαια, ο Χριστός δεν είναι ένας απλός άνθρωπος, είναι ο σαρκωθείς Υιός και Λόγος του Θεού, και δεν χρειάζεται να Του δοθεί η εξουσία αυτή. Τόσο όμως στην Παλαιά Διαθήκη, όσο και στην ιστορία της Εκκλησίας, αυτή η εξουσία έχει δοθεί στους ανθρώπους: οι Προφύτες, οι Απόστολοι, οι Άγιοι, αποτελούν τέτοια παραδείγματα, τα οποία δεν έχουν εκλείψει μέχρι τις μέρες μας. Ο Θεός θαυματουργεί στη ζωή μας, τόσο μέσα από ανθρώπους χαρισματικούς, όσο και μέσα από τα Μυστήρια της Εκκλησίας μας, κυρίως δε με την Εξομολόγηση και την Θεία Ευχαριστία, που αποτελούν το θεραπευτήριο της ψυχής μας.

Πίστη επομένως στον Θεό, καρδιά χωρίς αμφιβολίες και μέριμνα πρωτίστως για τα πνευματικά αγαθά είναι αυτά που χρειαζόμαστε όλοι μας. Και ακόμη, ζωή Μυστηριακή, όχι ατομική θρησκευτικότητα, αλλά συνδεδεμένη με την Εκκλησία, η οποία αποτελεί το σώμα του Χριστού και προσφέρει στον καθένα μας το διαρκές θαύμα της σωτηρίας.

π. Χερουβείμ Βελέτζας



## ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ

Μέσα στη χορεία των Προφητών της Παλαιάς Διαθήκης ξεχωριστή είναι η θέση του προφήτη Ηλία. Στην Καινή Διαθήκη το όνομα του προφήτη Ηλία αναφέρεται πολλές φορές από τον ίδιο τον Ιησού Χριστό. Ο Ζαχαρίας, ο πατέρας του Προδρόμου, είπε πως ο Ιωάννης θα ερχόταν «έν πνεύματι και δυνάμει Ἡλίου» (Λουκ., κεφ. α, στ. 17), θα είχε δηλαδή τα γνωρίσματα και το ζήλο του προφήτη Ηλία, θα ήταν ο ίδιος ο

προφήτης Ηλίας, όπως ο λαός τον περίμενε να ξανάρθει. Ο Ιησούς Χριστός, όταν έδωσε μαρτυρία για τον πρόδρομο Ιωάννη κι έπλεξε το εγκώμιο του, είτε πως αυτός ήταν ο Ηλίας «Αν θέλετε, να το παραλεχθείτε, αυτός είναι ο Ηλίας, που έμελλε να έλθει».

Το πιο σπουδαίο είναι ότι οι μαθητές επάνω στο βουνό, κατά τη θεία Μεταμόρφωση, είδαν τους δυο Προφήτες, τον Μωϋσή και τον Ηλία, να συνομιλούν με τον Ιησού Χριστό. Όλα αυτά φανερώνουν την ξεχωριστή θέση του προφήτη Ηλία ανάμεσα στους Προφήτες και μέσα στη συνείδηση του λαού. Ακόμα και στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού, ακούοντας τη διδασκαλία και βλέποντας τα θαύματά του, έβλεπαν τον προφήτη Ηλία, που είχε ξανάρθει. Ο Ιησούς Χριστός ρώτησε: «Τίνα με λέγουσιν οί άνθρωποι είναι;». Κι οι μαθητές είπαν: «Ίωάννην τὸν βαφτιστὴν, ἄλλοι δὲ Ἠλίαν....».

Ο προφήτης Ηλίας έζησε τον 9 π.Χ. αιώνα και ήταν γιος του Σωβάκ και καταγόταν από τη Θέσβη (γι' αυτό και ονομάστηκε Θεσβίτης), το σημερινό El Istib, της περιοχής Γαλαάδ, και άνηκε στην φυλή του Ααρών. Όταν γεννήθηκε, ο πατέρας του είδε μία θεία οπτασία: Δύο άνδρες λευκοφορεμένοι τον ονόμαζαν Ηλία, τον σπαργάνωναν με φωτιά και του έδιναν φλόγα να φάει. Τότε ο πατέρας του, πήγε στα Ιεροσόλυμα και αφού περιέγραψε την οπτασία στους ιερείς, εκείνοι του είπαν ερμηνεύοντας την οπτασία, ότι ο γιος του θα γίνει προφήτης και θα κρίνει το Ισραήλ με δίκικοπο μαχαίρι και φωτιά.

Ο Προφήτης Ηλίας άσκησε το προφητικό του χάρισμα επί 25 έτη στα χρόνια του βασιλέα Αχαάβ, που βασιλεύσε στα 873 - 854 π.Χ. Ο Αχαάβ και μάλιστα η γυναίκα του Ιεζάβελ ήσαν άνθρωποι ασεβείς κι εναντίον τους ήταν ο πόλεμος του προφήτη Ηλία. Η Ιεζάβελ, που δεν ήταν ισραηλίτισσα και γινόταν αιτία να νοθεύεται η πίστη από ειδωλολατρικά έθιμα, αυτή λοιπόν κυνήγησε πολύ τον προφήτη Ηλία, γι' αυτό κι εκείνος αναγκαζόταν διαρκώς να φεύγει και να κρύβεται. Η Ιεζάβελ κυνηγούσε τον προφήτη Ηλία όπως η Ηρωδιάδα τον Ιωάννη τον Πρόδρομο.

Πρώτο μεγάλο σημείο, που έδωσε ο προφήτης Ηλίας, ήταν που προσευχήθηκε και δεν έβρεξε για τριάμισι χρόνια. Σ' αυτό το διάστημα ο Προφήτης κρυβόταν σε μια σπηλιά σ' ένα χείμαρρο πέρ' από τον Ιορδάνη. Εκεί υπήρχε λίγο νερό, κι ένας κόρακας του πήγαινε τροφή κάθε πρωί. Όταν στέρεψε το νερό, έφυγε ο Προφήτης και πήγε στα Σάρεπτα της Σιδωνίας: όλα αυτά με εντολή του Θεού. Εκεί φιλοξενήθηκε σε μια χήρα γυναίκα, που είχε λίγο αλεύρι και λίγο λάδι, κι όμως έτρωγαν όλο τον καιρό και δεν έλειπαν. Η χήρα γυναίκα είχε ένα παιδί κι έτυχε να αρρωστήσει και να πεθάνει. Τότε ο Προφήτης προσευχήθηκε κι ανάστησε το παιδί.

Δεύτερο μεγάλο σημείο, που έδειξε ο Προφήτης Ηλίας, ήταν που προσευχήθηκε κι ήλθε φωτιά από τον ουρανό. Με προσταγή του βασιλέα Αχαάβ, μαζεύτηκαν τετρακόσιοι ειδωλολάτρες ψευτοιερείς, που τους προστάτευε η Ιεζάβελ. Τότε ο προφήτης Ηλίας τους προκάλεσε σ' ένα διαγωνισμό. Του είπε κι έβαλαν πάνω στο θυσιαστήριο τα ξύλα και το σφάγιο για θυσία, και άρχισαν να τρέχουν γύρω και να φωνάζουν όλη την ήμερα τον ψεύτικο θεό Βάαλ, για να ρίξει φωτιά: «και ουκ ην φωνή και ουκ ην ακρόασις». Τότε ο Προφήτης τους είπε: «Κάνετε πέρα! Τώρα θα κάνω εγώ τη θυσία μου». Έκανε δικό του θυσιαστήριο, έβαλε κι έβρεξαν καλά τρεις φορές τα ξύλα με νερό κι ύστερα προσευχήθηκε. Έπεσε τότε φωτιά από τον ουρανό κι αναποδογύρισε κι έκαψε ολόκληρο το θυσιαστήριο.

Ύστερα απ' αυτό το σημείο, ο λαός έπιασε τους τετρακόσιους ψευτοϊερείς,

κι ο προφήτης Ηλίας τους τιμώρησε αυστηρά. Η Ιεζάβελ, αγριεμένη, κυνήγησε τον Προφήτη, κι εκείνος έφυγε ψηλά στο Χωρήβ, εκεί που πριν πεντακόσια χρόνια ο Μωϋσής άκουσε τη φωνή του Θεού κι είδε τη βάτο να φλέγεται και να μην καίγεται. Εκεί ο προφήτης Ηλίας κρυβόταν σε μια σπηλιά, κι ο Θεός τον δίδαξε ένα σπουδαίο μάθημα. Του είπε: «Ανέβα ψηλά στην κορυφή, και θα δεις το Θεό. Θα περάσει δυνατός αέρας· θα γίνει σεισμός· θα δεις φωτιά και θα περάσει ένα ανάλαφρο και δροσερό αεράκι. Ο Θεός δεν θα είναι ούτε στη θύελλα ούτε στο σεισμό ούτε στη φωτιά, αλλά στο ανάλαφρο αεράκι».

Άλλα θαυμαστά σημεία του προφήτη Ηλία ήταν ότι διέσχισε τον Ιορδάνη ποταμό με την μυλωτή του και τέλος ότι αντί να πεθάνει ανελήφθη με άρμα πυρός στον ουρανό.

Να σημειώσουμε, ότι ο προφήτης Ηλίας, μετά από οκτώ ή δέκα χρόνια από την ανάληψη του, απέστειλε γράμματα (ίσως δι' Αγγέλου) στον βασιλέα Ιωράμ, προβλέποντας τον θάνατο του επειδή απομακρύνθηκε από την λατρεία του αληθινού Θεού: «καὶ ἦλθεν αὐτῷ ἐν γραφῇ παρὰ Ἡλιοῦ τοῦ προφήτου λέγων· τάδε λέγει Κύριος Θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς σου· ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπορεύθης ἐν ὁδῷ Ἰωσαφὰτ τοῦ πατρὸς σου καὶ ἐν ὁδοῖς Ἀσὰ βασιλέως Ἰούδα» (Παραλειπομένων Β', κεφ. 21, στίχος 12).

Το δε βιβλίο Σοφία Σειράχ αναφέρει ότι: «ΚΑΙ άνέστη Ἡλίας προφήτης ὡς πῦρ, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ὡς λαμπὰς ἐκαίετο.... ὡς ἐδοξάσθης, Ἡλία, ἐν τοῖς θαυμασίοις σου· καὶ τίς ὁμοίός σοι καυχᾶσθαι; ὁ ἐγείρας νεκρὸν ἐκ θανάτου καὶ ἐξ ἄδου ἐν λόγῳ Ὑψίστου· ὁ καταγαγὼν βασιλεῖς εἰς ἀπώλειαν καὶ δεδοξασμένους ἀπὸ κλίνης αὐτῶν· ὁ ἀκούων ἐν Σινᾷ ἐλεγμὸν καὶ ἐν Χωρήβ κρίματα ἐκδικήσεως· ὁ χρίων βασιλεῖς εἰς ἀνταπόδομα καὶ προφήτας διαδόχους μετ' αὐτόν· ὁ ἀναληφθεὶς ἐν λαίλαπι πυρὸς ἐν ἄρματι ἵππων πυρίνων.... μακάριοι οἱ ἰδόντες σε καὶ οἱ ἐν ἀγαπήσει κεκοσμημένοι, καὶ γὰρ ἡμεῖς ζωῆ ζησόμεθα.» (Σοφία (Σειράχ, μη', 1<-11>).

#### ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

22 Ιουλίου	Τρίτη	<u>7-9:30 π.μ</u> Ὁρθρος και Θεία Λειτουργία μετά αρτοκλασίας. Αγίας Μαρίας Μαγδαληνής, Αγίας Παρθενομάρτυρος Μαρκέλλης της Χιοπολίτιδος. Θα τεθεί σε προσκύνηση τεμάχιο Ιερού Λειψάνου.
25 Ιουλίου	Παρασκευή	<u>7-9:30 π.μ</u> Ὁρθρος και Θεία Λειτουργία. Κοίμηση Αγίας Ἄννης. Θα τεθεί σε προκύνηση τεμάχιο Ιερού Λειψάνου. <u>9:00 μ.μ. – 1:00 π.μ.</u> Ιερά Αγρυπνία για την Αγία Οσιοπαρθενομάρτυρα Παρασκευή. Θα τεθεί σε προσκύνηση τεμάχιο Ιερού Λειψάνου.
26 Ιουλίου	Σάββατο	<u>7-9:30 π.μ</u> Ὁρθρος και Θεία Λειτουργία. Αγίας Οσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευής, Αγίου Ερμούλου. Θα τεθεί σε προσκύνηση τεμάχιο Ιερού Λειψάνου.
27 Ιουλίου	Κυριακή	<u>7-10:00 π.μ</u> Ὁρθρος και Θεία Λειτουργία μετά Θείου Κηρύγματος. Αγίου Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμωνος του Ιαματικού και Θαυματουργού. Θα τεθεί σε προσκύνηση τεμάχιο Ιερού Λειψάνου.